

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/62/2019
Identifikačné číslo spisu: 6715010562
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6715010562.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného E. S. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 2. júla 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2017, sp. zn. 5To/145/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného E. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 5. októbra 2016, sp. zn. 2T/120/2015, bol obvinený E. S. uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

v období od 28. januára 2015 do 20. apríla 2015, keď sa voči nemu ako obvinenému viedlo trestné konanie na Okresnom riaditeľstve PZ, odbor kriminálnej polície Zvolen evidované pod ČVS:ORP-971/1-VYS-ZV-2014 a bol vzatý do väzby, ktorá sa vykonávala v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica vyhrážal sa použitím násilia a spôsobením ťažkej ujmy svojej bývalej manželke R. S., nar. XX. I. XXXX, bytom A., okres T., ktorá v označenom postavení mala procesné postavenie svedka poškodeného a toto u nej vyvolalo strach a obavu o život a zdravie keď,

- dňa 28. januára 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, okres T. s obsahom okrem iného: „Nechceš stiahnuť trestné oznámenie, mám už toho dosť“, „Stiahni trestné oznámenie najneskôr do soboty. Ak nie, tak ráno keď budete vychádzať s člupkom z domu, tak si Vás niekto požičia. Sú tu takí, čo majú svojich ľudí vonku, čo s radosťou sa o vás postarajú“, Do soboty najneskôr čakám, a potom pritvrdím“,

- dňa 02. februára 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, okres T. s obsahom okrem iného: „Ak je člupkonasáčkovaný u nás, tak sa o neho postarajú. Keď vyjdete ráno spolu z domu, tak s každého rohu môžeš čakať, že sa o neho niekto postará a aj o teba. Tu sú takí, čo

majú vonka takých, čo to spravia. Ani nevieš ako blízko našej dediny bývajú. Ja sa chcem postarať o naše deti a nie nejaký blbeček vrah A.". Tak stiahni trestné oznámenie na mňa!",

- dňa 02. marca 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, okres T. s obsahom okrem iného: „Ja toho debila z Teba stiahnem, keď nemôžeš sa spod neho vytiahnuť, aby si šla stiahnuť na mňa trestné oznámenie. Ak to po strede ako dostaneš tento list, nestiahneš na mňa trestné oznámenie, tak nestiahnem ani ja na vás. Ja som na vás podal trestné oznámenie, nie za dom." „Ak nestiahneš trestné oznámenie, neviem ako sa budeš starať o naše deti z tadiaľto". „Nebudem tu zavretý pätnásť rokov. Veď ja sa vrátim za pár rokov, ale za to sa vám odplatím. Uvažuj, že si to za to zaslúžiš",

- dňa 14. apríla 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, okres T. s obsahom okrem iného: „To z vlastnej iniciatívy vraveli, že by za Tebou prišli, lebo so myslia, že si taká, čo to vyžaduje. Teraz dokedy ho majú pustiť. Takže ak Ťa bude niekto obťažovať, tak ja s tým nemám nič spoločné. Najprv povedal, že si ťa nájde na fejbuku. Chce najprv, že ťa nájde podľa vyzoru. Keby som bol doma, tak ťa na neho upozorním, či sa nemotá okolo domu. Ak je čľupko v dome, tak sa o neho postarajú, aby neprekážal. Ale čo mňa je do toho, ja s tým nemám nič spoločné. Adresu ako sa voláš vedia, lebo mi prečítali papiere. Dačo vyzvedali, no to sa dá povyvedať, to si ani nevšimneš.,

- dňa 20. apríla 2015 napísal počas výkonu väzby list a tento adresoval R. S. na adresu A. XX, okres T. s obsahom okrem iného: „Už je jeden, čo sme boli v cele von. Teraz majú pustiť druhého z nich. Ich je vonku viac. Tvrdia, že si taká, čo si tu vyžaduje. Súdiac podľa toho, čo si mi urobila. Že také ženy čo dajú mužov zavrieť, treba sa im pomstiť. Vieš, že som proti tomu a nemám s tým nič spoločné. Ale medzi väzňami vládne taká solidarita. Takže ak ťa budú C. obťažovať, ja za to neručím. Ale ak by si teraz stiahla na mňa trestné oznámenie, čo si na mňa podala, tak by nám dali pokoj". „Môžeš si predstaviť, aké majú títo záujmy a čoho sú schopní. Aj to vraveli, že ak sa neprestaneš stýkať s čľupkom, tak by tiež pomohli sa o neho postarať. Takže ak stiahneš trestné oznámenie ešte teraz, bude to záruka, že nám dajú pokoj. Veď by som videl, keby som bol doma, či sa nepohybujú okolo domu alebo v dedine. Mohli by sme sa potom proti tomu zariadiť, lebo viem o koho sa jedná". „Tak rozmýšľaj rýchlo, lebo ináč to nemám ako zastaviť, len ak stiahneš na mňa trestné oznámenie. A že sú na to odhodlaní ťa obťažovať a postarať sa o čľupka, si môžeš byť istá, lebo veľmi chceli zistiť presne kde bývame v dome. Kde sa nachádza presne naša dedina. Keď si vraj taká, že si ma dokázala dostať do vezenia, tak musíš byť mrcha. A takej sa treba pomstiť. Tak ešte to berieš na ľahkú váhu?". „Tak zvaž, či ti C. stojí za to ten dom, alebo bude lepšie, keď stiahneš trestné oznámenie na mňa podala, alebo prídu za tebou ťa obťažovať. Či máš o takých záujem, čo ti C. chcú ublížiť a hlavne čľupkovi?". „Ale keby si ty C. stiahla to trestné oznámenie, čo si na mňa podala, tak by nebol dôvod, aby za tebou niekto chodil. Sám by som mal dôvod, aby som ich zastavil. Aj za čľupkom sa nebudeš vláčiť, vtedy by som už nemusel vôbec chcieť, aby sa o neho postarali. Dali by mu pokoj. Ja by som sa s nimi nechcel stýkať. Tak stiahni na mňa oznámenie, aby sme mali pokoj ako pred tým". „No už idú pustiť aj toho druhého. Vrael, že ma prídu pozrieť tento týždeň. Ak nestiahneš na mňa trestné oznámenie, čo si na mňa podala a nebudem doma, tak sa zariadia podľa seba. Budú ťa C. obťažovať. Pomstia sa ti za mňa a V.". „Tak ak stiahneš na mňa trestné oznámenie a presvedčia sa, že som doma, tak nám dajú pokoj. Ja sa s nimi stýkať nebudem. Ináč ti nedajú pokoj".

Za to bol obvinený E. S. odsúdený podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/32/2015, zo dňa 29. apríla 2015, právoplatným dňa 29. apríla 2015, ktorým bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený E. S. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol uznesením z 24. januára 2017, sp. zn. 5To/145/2016, tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený E. S. podal prostredníctvom obhajcu Mgr. Romana Halušku dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 24. januára 2017, sp. zn. 5To/145/2016. Ako dovolací dôvod uplatnil ten podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený E. S. namietal predovšetkým absenciu subjektívnej stránky svojho konania. Nechcel a ani nevedel, že obsahom listov môže pôsobiť na slobodu rozhodovania svojej bývalej manželky. Odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že bola naplnená subjektívna stránka trestného činu vydierania. Listami sa obvinený obracal na ich adresáta ako oznamovateľa trestného činu znásilnenia, ktorého sa mal podľa jej tvrdení dopustiť, nie ako svoju bývalú manželku alebo na svedka v tomto (alebo akomkoľvek inom) konaní. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), sp. zn. 2 Tdo 65/2013, uverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí najvyššieho súdu pod č. 8/2014. Spáchanie trestného činu na chránenej osobe nemohlo byť preto použité dôvodne ako okolnosť použitia vyššej trestnej sadzby. Za nesprávne právne posúdenie považoval aj skutočnosť, že súdy v danej veci nevzhladli dôvody upustenia od súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák.

Záverom navrhol, aby najvyšší súd ako dovolací súd vyhovel podanému dovolaniu a rozsudkom podľa ust. 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/145/2016, zo dňa 24. januára 2017 bol porušený zákon v jeho neprospech, podľa ust. 386 ods. 2 Tr. por. zrušil v celom rozsahu zmienené rozhodnutie ako aj rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/120/2015, zo dňa 05. októbra 2016 a podľa ust. § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Zvolen, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného E. S. sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen, a to v tom smere, že tak prvostupňový ako aj následne konajúci odvolací súd sa v tejto trestnej veci pri vykonaní dokazovania, posúdení dôkaznej situácie a rozhodovaní o treste náležite vysporiadali v celom rozsahu so vzniknutou situáciou, s obhajobnými tvrdeniami obvineného ako aj s ustanoveniami § 189, § 15 písm. a), § 44 a nasl. Tr. zák. pri rozhodovaní o vine, ukladaní druhu a výmery uloženého trestu, a preto považovala dovolanie za nedôvodné s tým, že navrhla, aby o ňom bolo rozhodnuté podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Poškodená R. D. sa vyjadrila, že skutkový stav bol súdom prvého stupňa zistený správne, a je nepochybné, že zo strany obvineného došlo k vydieraniu (a to veľmi závažného rozsahu). Z obsahu listov obvineného je zrejmé, že v prípade, ak poškodená nesplní jeho požiadavky na určité aktívne konanie, poškodenú budú ohrozovať osoby prepustené z výkonu trestu. Je zrejmé, že dovolanie obvineného je len účelové a navrhla, aby dovolací súd odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené podmienky uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinený ešte neskôr k dovolaniu dodal, že listy jeho bývalej žene nepísal z dôvodu vyhrážania.

Prokurátorka Okresnej prokuratúra Zvolen v reakcii na doplnenie dovolania obvineného uviedla, že podané dovolanie považuje za nedôvodné s tým, že navrhla, aby o ňom bolo rozhodnuté podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že splňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnóm zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je splnený.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať, ani meniť.

Ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštanacie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom

dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia obvineného E. S., ktoré smerovali len k nesprávosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu, a preto sa nimi nie je potrebné ďalej zaoberať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, najvyšší súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou súdmi nižšieho stupňa. Keď súdy právne kvalifikovali zistené konanie ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. zák., postupovali správne a zároveň za súladu so stanoviskom trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2012, a to aj keď obvinený vo svojom dovolaní zastával iný názor.

Vo všeobecnosti sa žiada podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie E. S. bolo subsumované pod správnu skutkovú podstatu.

Ku namietanej subjektívnej stránke konania obvineného dovolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2011, podľa ktorého dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, na základe konkrétnych skutkových okolností, ktorých správnosť a úplnosť v rámci dovolacieho konania nie je možné skúmať a meniť. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Dovolací súd v zásade nezistil pochybenie súdov nižšieho stupňa ani pri ukladaní trestu obvinenému. Na tomto mieste odkazuje na str. 5-6 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2017, sp. zn. 5To/145/2016, kde síce súdu prvého stupňa vytkol použitie niektorých nadbytočných ustanovení pri ukladaní súhrnného trestu, ale považoval ho za správny vo svojej podstate. Už Krajský súd v Banskej Bystrici nevyhovел odvolacej námietke obvineného na upustenie od uloženia

súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. a dôvod na to nevidel ani najvyšší súd v dovolacom konaní.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je splnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.